

SWEDISH METAL EXPO 2007

En helg med BARA metal!

Skandinavien är ett riktigt hårdrocksnäste, i Finland toppar metalband album- och singellistorna, i Norge har hårdocksrelaterade saker länge varit huvudnyheter för kvällspressen och i Sverige är landets största icke stadsfestival en hårdrocksfestival. Till råga på allt har Sverige en helg i huvudstaden tillägnad enbart metal! Swedish metal expo.

Det finns gott om festivaler av alla dess slag i Sverige, inklusive hårdocks- och metalfestivaler, men något som inte finns i överflöd är arrangemang av mässkaraktär – där bolag och tidningar har chans att synas och höras, ställa ut eller underhålla, där människor kan samlas och tala om sitt favoritämne, där kunniga kan hålla föredrag, där artister och band kan uppträda och märkas samt där det finns möjlighet att träffa dem som ligger bakom mycket av det som definierar ämnet.

Swedish Metal Expo är inte unik, faktum är att idén t.o.m. kommer från andra mässor i andra länder, men det är Sveriges kanske enda alternativ för denna typ av händelse inom hårdrock och metal. Därför är det kul att se att mässan gör sitt tredje år och att det publikmässigt också gått bättre än tidigare. Dessutom har innehållet blivit större och det mesta tyder på att det förblir en årlig tradition.

Varför besöka Swedish Metal Expo?

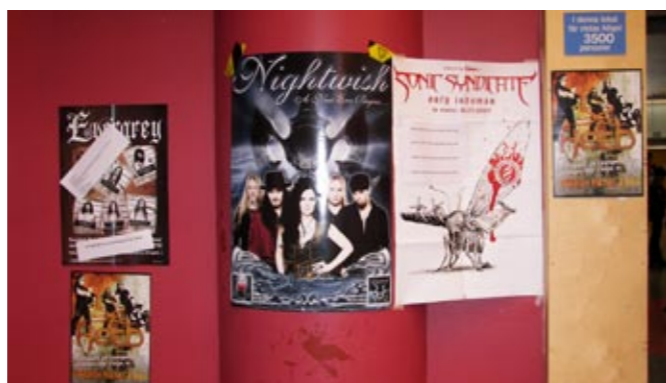
Till skillnad från vanliga festivaler har Swedish Metal Expo en hel del spännande alternativ. Det är inte bara en massa band som spelar och försäljare som ropar på din plånbok. Här samlas människor som vill ha trevligt utan det nödvändiga jäktandet mellan scener som vanligtvis gäller på festivaler. Dessutom finns gott om aktiviteter man inte vanligtvis hittar på festivaler, t.ex. föreläsningar, paneler och diskussioner – för att inte nämna alla utställningsmontrar där tidningar, skivbolag, distributörer och andra relaterade företag finns för att snacka hårdrock, sälja skivor eller informera.

Vad jag själv minns från årets expo är inte banden som spelade, signeringarna eller någon av föreläsningarna/diskussionerna, det är den trevliga stäm-

Text: Caj Källmalm
Foto: Linda Karlsson
Swedish metal expo var
1-2 september 2007

Fryshuset, här inne hålls Swedish Metal Expo

Dagen till ära var väggarna väl dekorerade

Tidsschema och programblad, något man ej bör gå utan på expon

Vad jag minns från årets expo är inte banden som spelade, signeringarna eller någon av föreläsningarna/diskussionerna, det är den trevliga stämningen”

Caj sammanfattar årets expo

ningen. Som arrangören Olof Wikström uttryckte det ”alla är väldigt trevliga, ser glada ut och samlar på sig väldigt mycket gratisprylar. Folk ser helt enkelt ut att trivas och sådant är kul”.

Årets Swedish Metal Expo

Swedish Metal Expo gick första gången 2005. Arrangör Olof hade då varit i Finland och sett Finish Metal Expo och tyckte konceptet borde fungera även i Sverige. Anledningen till att det blivit något av en årlig händelse beror enligt Wikström på att eftersom det är något nytt behöver det tid att växa och folk måste hinna vänja sig vid hela konceptet.

- Det är en sådan grej som måste växa in lite grand, menar han. Folk har fortfarande inte full koll på vad en hårdrocksmässa egentligen är. Men de flesta som kommer hit är väldigt positiva till det. Så jag tror det är en sån där grej man bygger sakta men säkert.

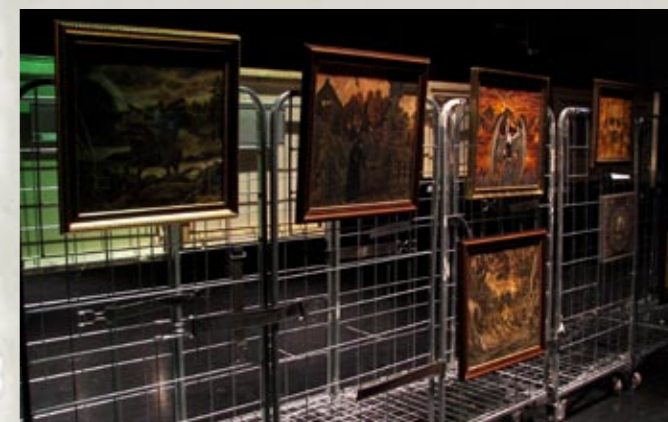
Årets expo var lite större och lite bredare än tidigare. Det kom även lite fler besökare och för första gången låg den helt under helgen på lördag och söndag istället för fredag och lördag.

Utställningsmässigt liknade det tidigare år, Kristian Wåhlin ställde ut sina omslagstavlor, ett 20-tal montrar med skivbolag, tidningar och liknande samt konserter och folk som talade. Skillnaden var att man nu hade en liten B-scen där mindre artister uppträdde förutom den stora på Klubben. För årets publikskara var Fryshuset alldeles lagom, den som ville kunde ägna hela dagen där inne utan att behöva trängas allt för mycket varken runt restaurangborden eller montrarna, vilket alltid är uppskattat.

Kvalitén på årets Expo

De artister som spelade var av blandad karaktär och kvalitet, utställningarna, signeringarna och talen likaså. Konsertmässigt var det nog roligast för den som gillar lite tyngre metal, då de flesta hade någon form av relation till den delen, huvudakterna Evergrey och Hellfueled borträknat, ironiskt nog.

Tal av Magnus Rosén och Mattias ”Ia” Eklundh om hur man spelar bas respektive gitarr var kul att lyssna på; s.k. paneler där ett gäng ”experter” diskuterar kring ett ämne

Skivomslag i tavelformat, utställning av Kristian Wåhlin

Utställningsområdet, ena delen av det i alla fall

Utställningsområdet, den andra delen av det i alla fall

Paneldiskussion, just denna om hur man gör för att lyckas i branchen

(denna gång om hur musikbranschen fungerar, inlämnade demoskivor samt turnéminnen från några rävar som varit runt i världen) var också kul men hade nog blivit ännu bättre om de släppt in publiken lite mer, något som både Rosén och Eklundh var bra på. De två tänkta föreläsningarna blev bara en när Dr. Rock inte kunde medverka, lite dåligt publikstöd fick Daniel Johansson i sitt tal om Internetnedladdning, men det var intressant ändå.

Nightwish var förstas skälet till att Daniel fick så dåligt publikomfång, alla ville ha signaturer från de två bandmedlemmarna (nya sångerskan Anette och trummare Jukka) som gästade expon med pennorna i högsta hugg. Övriga gäster med pennorna var Chrashdiet, Evergrey, Sonic Syndicate, Mind's Eye, Hellfueled och istället för Pain som inte kunde medverka hoppade Dismember in. Lite dålig uppslutning till banden som signerade på söndagen (Mind's Eye, Hellfueled och Dismember) men i övrigt var detta helt klart ett populärt inslag. Den lilla scenen, s.k. Lounge hade inte allt för mycket publik, men de som stannade till fick en och en annan dold diamant att hålla fast vid.

Sammanfattning av Swedish metal Expo

Årets bästa spelning kom från Evergrey, årets längsta väntan också. Nästan 45 minuter för sent kom de äntligen igång och den som lyssnat in sig noga på bandets senaste release fick en riktig fest då första halvan av spelningen bestod nästan uteslutande av låtar därifrån. I övrigt bjöd Sonic Syndicate på en riktigt bra spelning, Hellfueled var inte pjåkiga alls och Seventh Wonder sjöng skjortan av de flesta.

Många besökare kom endast för konserterna, det var synd för det var inte där expons behållning låg, utan istället på allt omkring. Jag hade absolut inte saknat dem om det varit helt utan livespelningar för den goda stämningen och att det var någonting annat än det där vanliga - band som spelar - det var där Swedish Metal Expo tog sina poäng! Fler arrangemang som detta önskas!

Två riktigt trevliga dagar i Fryshuset, Stockholm där priset var billigt och utbudet annorlunda. Dessutom var både besökare och folket bakom ytterst trevliga. Missa inte nästa års Expo, det lär bli ännu större nu när arrangören Skrikhult gått ihop med Sweden Rock. Jag längtar redan.

Fixxxer

Detta finns på Swedish metal expo

- Konserter (i år bl.a. med Evergrey)
- Utställningar & utställare
- Clinics (typ demonstrationer)
- Signeringar (i år bl.a. med Nightwish)
- Paneler
- Egen bar

Nightwish, två därifrån i alla fall, signerar allt möjligt som de får tag på

Tom Englund från Evergrey, bandet som bjöd på bästa livespelningen

Uppifrån och ner: Magnus Rosén visar baskunkaper, kö till Nightwishsignering, Chrashdiet signerar och två livebilder från Sonic Syndicate